

vil denne Foranstaltning formentlig slet ikke komme til Gode, jeg haaber, at mine Efterkommere ville kunne nyde godt af den, men vi pleje dog ikke at arbejde af den Grund alene, af Hensyn til vore Efterkommere. Jeg vilde langt have foretrukket, at vi ikke havde faaet Frihavnen, naar vi saa vare blevne fri for Skibsafgiften straks fremfor at leve paa Udgiften til en Bortfalden af Skibsafgiften, som muligvis aldrig kommer i alt Fald mig til Gode.

Reedh-Thott: Det her foreliggende Forslag har jo i Fjor i dette Ting været Genstand for en lang og udtømmende Behandling. Ved 3dje Behandling blev det vedtaget, saa vidt jeg erindrer, enstemmig med Undtagelse af den ærede sidste Talers Stemme. Jeg antager derfor, at det er unødvendigt, da vi nu atter saa det op fra Folketinget, at indlade sig paa selve Lovforslagets Realitet, jeg antager ikke, at det høje Ting skulde have forandret sit Standpunkt her saaledes, at det høje Ting ikke endnu i Dag, lige saa vel som i Fjor fastholder Usikkerheden af, at der ved Kjøbenhavn anlægges en Frihavn, med hvad dermed staar i Forbindelse. Naar jeg altsaa beder om Ordet i Dag, skal jeg kun holde mig til de Forandringer, som ere foretagne i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger fra Folketinget, og saaledes som vi have set det tidligere; jeg skal ikke, som den ærede foregaaende Taler, gaa ind paa de forskellige Principper, som der kunde være Tale om, og i det hele taget skal jeg ikke fordybe mig i, hvorvidt Frihavnen vil være til Gavn eller ikke til Gavn for Kjøbenhavn eller for Landet. Af de Forandringer, som have fundet Sted, drejer den første sig om Beliggenheden. Det vil være i det høje Tings Grundring, at der her i Genhold til en Udtalelse i Udvalget blev lovet, at det skulde blive taget under Overvejelse, som ikke den østre Mole kunde drejes lidt mere, end den var paa det Forslag, som forelaa i Fjor for os. Den højtærede Minister har opfyldt dette Ønske, og som Planen er blevet forelagt i det andet Ting, var der derved kommet en større Plads frem paa Indredden, hvorved der opnaaedes Ankerplads for Skibe ude paa Reden. Men Følgen deraf var jo, at Havnen selv ved denne Drejning af Molen var blevet noget smallere paa dette Sted, og at der er fremkommet forskellige andre Ubequemmeligheder ved denne Havn. Naar nu dertil kommer, at det fra mange Sider synes at være krævet, som en nødvendig Følge af Frihavnen, at der paa den østlige Mole skal være Ankerplads for forbiisej-

lende Skibe, saa vil det være umuligt, hvis denne Fordring skal opfyldes, at bevare den Ankerplads paa Indredden, som var Skjold i den projekterede Drejning af Molen. Jeg vil indrømme, at under disse Omstændigheder vil der være mindre Anledning til at fastholde den Fordring, der blev stillet i Fjor, og jeg kan heller ikke se rettere, end at der ved den Ordning, som er gengivet paa den Tegning, der foreligger nu for det høje Ting, den Ordning, som hele Havneprojektet er overgaaet i Folketinget, er opnaaet saa overordentlig væsentlige Fordele ved hele Afgrænsningen vest paa, hvorved store Etsappropriationer undgaas, at jeg vil finde al Anledning til, at man nøjes med denne Ordning.

Jeg skal ved denne Lejlighed tillade mig at yde min Anerkendelse af den udmærkede Maade, hvorpaa Omgivelsen af Frihavnen mod Syd er ordnet paa den foreliggende Plan. Jeg har tilladt mig ved denne Sags Behandling i Fjor at fremdrage, at det var en uheldig Maade, hvorpaa hele denne Afslutning over for Langelinie og Kastellet var ordnet. Jeg kan altsaa nu udtale min Glæde over, at den i det andet Ting er ordnet paa en anden Maade, som vistnok vil være tilfredsstillende. Jeg fremdrager det saa meget mere her, som den højtærede Indenrigsminister ikke selv har fundet Anledning til at gøre noget ved dette Spørgsmaal i det Projekt, han forelagde det andet Ting.

Naar jeg dernæst vender mig til § 3, som angaar Aktieselskabets Stilling til Havnen, kan jeg ganske samstemme med det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Harald Hansen) i hans Ros for det foreliggende i Modsetning til, hvad vi saa i Fjor; thi der er den store Forskel, at det, vi saa i Fjor, var kun et Projekt, en Mulighed for en Gang at komme til en saadan Ordning med et eller andet Selskab, hvorimod her i dette Øjeblik foreligger en klar, afgjort Kontrakt, som kun behøver Lovgivningsmagtens Samtykke for at kunne effektueres. Det er altid en stor Behagelighed, og jeg kan ogsaa kun anerkende, at det er lykkedes den højtærede Indenrigsminister at komme saavidt, at noget saadant nu kan foreligge her for os. Med Hensyn til selve Ordningen kan jeg ikke dele de Indvendinger, der bleve fremførte af det ærede Medlem for Kjøbenhavn, idet jeg ikke ser rettere, end at den nu foreslaaede Ordning giver mindst Risiko for Havnevesenet, altsaa for Staten, og mindre Risiko end den Ordning, som der var Tale om i Fjor. Det er af det ærede Medlem fremdraget, at Havnevesenet maa give Afkald paa Holværtspen-